

Toinen pääsiäisajan sunnuntai

Epäilevä ja tunnustava Tuomas

Ylösnoussut on ilmestynyt kaikille opetuslapsilleen Tuomasta lukuun ottamatta. Tuomas ei kuitenkaan vakuutu Herran Jeesuksen ylösnousemuksesta toisten riemusta huolimatta. Vasta sitten, kun hän on saanut panna sormensa naulan jälkiin ja kätensä Ylösnouseen kylkeen, hän ilmoittaa uskovansa. Vapahtaja ilmestyy myös Tuomaalle, joka haluaa painia Jumalan itsensä kanssa.

Kovalle koetukselle joutuu Israelin kansan usko faraon sotajoukon ja meren välisessä puristuksessa. Mooses saa käskyn ojentaa sauvansa ja kätensä meren yli ja halkaista vedet kahtia. Meren mahti väistyy itätuulen voimasta. Israelilaiset kulkevat meren poikki niin kuin Herra Jeesus läpi tuonelan, kuoleman valtakunnan (2. Moos. 14).

Jabbok-virran varrella Jaakob joutuu painiin tuntemattoman miehen kanssa palatessaan Kaksoisvirtain maasta takaisin Luvattuun maahan. Hän oli petoksella voittanut itselleen esikoisoikeuden veljeltään Esaulta. Jaakob joutuu vastustajansa kanssa painiessaan tekemään samalla tiliä omasta menneisyydestään, hänen nimeään tahraavasta petoksesta. Vasta koko yön kestäneen ankaran painin jälkeen suostuu outo mies, luultavasti Herran enkeli siunaamaan ja antamaan hänelle uuden nimen: Israel eli Jumalan ja ihmisten kanssa kamppailut ja voittanut. Jaakob ymmärsi aamulla, että hän oli nähnyt Jumalan kasvoista kasvoihin ja jäänyt silti eloon (1. Moos. 32:23-33).

Tuomas haluaa käydä painimaan elävän Jumalan kanssa. Ovien ollessa lukittuna Ylösnoussut, Herra Jeesus Kristus ilmestyy opetuslastensa keskelle ja sanoo Tuomaalle: ”Ojenna sormesi: Tässä ovat käteni. Ojenna kätesi ja pistä se kylkeeni.”

Se hetki oli Tuomaalle samalla kertaa hirmuinen ja suloinen. Emme saa tietää, toimiko Tuomas Herran kehotuksen mukaisesti. Vapahtaja nosti kätensä ja ristinlippunsa voiton merkiksi niin kuin Mooses sauvansa meren yli. Näiden merkkien edessä kuoleman valtakunnan portit väistyivät aivan kuin Simsonin nosttaessa olalleen Gazan kaupungin portit. Ylöskohotettujen käsien ja Herran, Ihmisen Pojan ja Jumalan Pojan, kasvojen edessä Tuomas kuulee kohdistettavan itselleen arvovaltaisen kehotuksen: Älä ole epäuskoinen vaan usko! Näin sanoessaan Herra ottaa Tuomaan tilille ja antaa hänelle samalla ainutlaatuisen tilaisuuden vakuuttua ylösnousemuksesta vastaansanomattomalla tavalla.

Tuomas lienee heti katunut epäuskoaan Herransa edessä. Sille ei enää ole tilaa hänen sydämessään. Hänen edessään seisova Ylösnoussut on suorastaan liian todellinen. Siksi Tuomas saattaa vain sanoa täydestä sydä-

mestään: Minun Herrani ja minun Jumalani. Näin epäilevästä Tuomaasta tulee tunnustava Tuomas.

Päivittäinen raamatunluku:

Ps. 116:1-9

Su: Jes. 43:10-12, 1. Piet. 1:3-9, Joh. 20:19-29

Ma: Ap.t. 3:12,13-15,17-20

Ti: Joh. 21:1-14 / 1. Moos. 32:25-32

Ke: Sak. 8:6-8 / 1. Kor. 15:1-10

To: Luuk. 24:36-48 / 2. Moos. 14:10,11,13-16,21-22

Pe: Ap.t. 13:26-33(-41) / Joh. 21:15-23

La: Sak. 8:12-13

Virsirukous:

Pilvimuurista valo välähtää. Pilvimuurista valo välähtää. Läpi lukkojenkin Herra Jeesus tulla voi. Kuolleista hän nousut on.

Alas syntiimme armo kumartuu. Alas syntiimme armo kumartuu. Läpi lukkojenkin Herra Jeesus tulla voi. Kuolleista hän nousut on.

Pyhä Henki luo juhlan sydämiin. Pyhä Henki luo juhlan sydämiin. Läpi lukkojenkin Herra Jeesus tulla voi. Kuolleista hän nousut on.

104: 1, 4, 5